

LXI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om en almindelig Hypothekbank for Danmark.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 19de Marts 1887.)

Skjøndt Udvalget ikke nærer overdrevne Forventninger om, hvad en Hypothekbank vil kunne udrette til Gavn for Eiendomsbesidderne her i Landet, og skjøndt Bankens mere eller mindre gavnlige Virksomhed selvfølgelig for en stor Del vil være afhængig af de Mænds Dygtighed, som bestyre den, maa man dog erkjende, at der er Grunde, som tale til Gunst for en saadan Banks Oprettelse. Det bliver nemlig i større og større Grad ønskeligt at skaffe udenlandsk Kapital til danske Prioritetslaan, og det maa antages, at en større velsunderet Bank lettere vil kunne magte denne Opgave end de nuværende Kreditforeninger, hvoraf de fleste endog ikke direkte henvende sig til det udenlandske Pengemarked. Udvalget har derfor ikke ment at burde undlade at tilraade Oprettelsen af en almindelig Hypothekbank for Danmark, dog med de Forandringer, som nedenstaaende Vædringsforslag angive.

Udvalget kan slutte sig til Lovforslaget i, at Hypothekbanken i Stedet for direkte at henvende sig til de laansøgende Grundeiere, lader Laanene tilflyde disse gennem Kreditforeningerne. Derved simplificeres Bankens Virksomhed i høi Grad, og den undgaar at gribe forstyrrende ind i de allerede bestaaende

Kreditforeningsforhold, som maa erkjendes at have udviklet sig paa en sund og naturlig Maade her i Landet. Bankens Opgave bør være at støtte og hjælpe Kreditforeningerne og gjøre det muligt for disse endnu bedre end hidtil at skaffe deres Laan tagere gode Prioritetslaan. Man maa nemlig håabe, at Banken som Regel vil kunne sælge sine Obligationer til en noget høiere Kurs end den, hvortil Kreditforeningernes Obligationer kunne udbringes. Det brede solidariske Grundlag, hvorpaa Banken skal hvile, i Forbindelse med den Garant, som Staten giver dens Kreditorer, vil formentlig være den en Støtte oversfor Udlandet under dens Bestræbelser for at skaffe Afsetning for sine Obligationer til Tider og paa Steder, hvor dette fordelagtigst lader sig gjøre.

Der er ingen Tvivl om, at vore Kreditforeninger, med den Anseelse, de nyde, ogsaa ville kunne finde og benytte fremmede Hjælpkilder i den Grad, som dette til enhver Tid maatte blive nødvendigt, men man mener, at denne Opgave i Følge Forholdenes Natur lettere lader sig løse af en Hypothekbank, hvorunder flere Kreditforeninger optræde, som